

[Bollmann]

vi om et øjeblik skal behandle lovforslag nr. L 219, som mig bekendt er fremsat et par dage før, så det argument holder vist ikke rigtig. Hvis man mener, at der er ekstraordinære omstændigheder ved lovforslag nr. L 219, så kan man med lige så god motivering sige, at der også er det i dette tilfælde. Ved førstebehandlingen var et stort flertal i salen positivt indstillet over for forslaget, og jeg er overbevist om, at idrætten også har fået det indtryk, at ministeren var positiv.

CD har fra starten støttet forslaget, og derfor vil vi stemme for ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg beklager, hvis jeg ikke har udtrykt mig helt klart om denne sag. Socialdemokratiet afviser forslaget og anbefaler at stemme imod forslaget. Der bliver ikke afstemning nu ved anden behandling, men det bliver der ved tredje behandling. Vi afviser altså gennemførelsen af forslaget.

Ole Olsen (SF):

I den temmelig korte tid, jeg har været medlem af folketinget, er det den mest ejendommelige sag, jeg har oplevet. Jeg har prøvet at stille nogle efter min mening velbegrundede spørgsmål, og et borgerligt flertal har simpelt hen afvist en normal udvalgsbehandling. Man gennemtvinger en afgivelse af betænkning. Dette lovforslag kunne lige så godt være vedtaget efter ferien.

Den normale procedure her i folketinget er, at ved førstebehandlingen giver man udtryk for sin principielle stilling til sagen. Sådan har jeg oplevet det; jeg vil godt have en eller anden erfaren parlamentariker til at oplyse, om jeg tager fejl. Det mener jeg ikke jeg gør. Jeg gav udtryk for tilslutning til sagen, og det mener jeg stadig væk. Men jeg har for at sige det rent ud ikke lyst til at lade mig misbruge i et partitaktisk spil fra hr. Ellemann-Jensens side. Det har jeg ikke lyst til. Jeg mener, man fra borgerlig side har misbrugt de parlamentariske spilleregler, ikke har givet os lov til en normal, anstændig udvalgsbehandling. Det mener jeg simpelt hen ikke at demokratiet kan leve med. Man kan ikke koste rundt med os på denne måde.

Selv om jeg er tilhænger af selve sagen, må jeg afvise forslaget. SF vil stemme imod

ved tredje behandling. Men det sker ikke, fordi vi er imod sagen, det sker, fordi vi ikke vil misbruges af venstre i et partitaktisk spil imod socialdemokratiet. Venstre skal ikke gå rundt i landet og sige, at vi er modstandere af dette forslag, for det er vi ikke.

Jeg mener, at efter dette bør det forlig, som socialdemokratiet og venstre har indgået, betragtes som værende opsagt. Jeg mener også, vi andre kan få lov at komme ind og nyforhandle, hvordan vi fordeler midlerne. Det er muligt, vi skal have 18 pct. eller 19 pct. eller 20 pct., jeg ved det ikke; men lad os få tid til at behandle sagen anstændigt og ikke være manegeklavne for hr. Ellemann-Jensen. Det er det, dette handler om. Jeg ved godt, vi skal være saglige og snakke om tipsloven, men jeg mener, jeg er blevet uanstændigt behandlet og ikke har kunnet få svar på mine spørgsmål, og det protesterer jeg imod, så hårdt jeg overhovedet kan.

Må jeg tilføje, at jeg forstår simpelt hen ikke fremskridtspartiets rolle. Fremskridtspartiet kommer den ene dag med et forslag om spilleautomater og vil endog putte tikronestykker i, staten skal beskatte osv. og tjene næsten hele statsgælden ind. Den næste dag kommer fremskridtspartiet og vil have sat skatten ned på tipningen. Hvor er forskellen? Jeg spørger fremskridtspartiet: hvor er forskellen? Hvordan kan man tage så forskellig stilling? Fremskridtspartiet burde logisk være imod dette forslag. Fremskridtspartiet var med i udvalget til at gennemtvinge en afgivelse af betænkning, inden vi kunne få svar på vores spørgsmål.

Jeg vil ikke selv gøre det, men jeg håber, socialdemokratiet beder om at få en fornyet udvalgsbehandling. Vi kan ikke være færdige med denne sag endnu.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg må også sige, at vi for vores vedkommende finder, at det er en højst besynderlig sag, som vi her befatter os med. Nu siger hr. Ellemann-Jensen, at der har været rigeligt med tid til at drøfte de ting, der er gået 5 uger osv. Det kan da også godt ske, at der har været det, men mig bekendt er partiet venstre en varm fortaler for, at partiene her i folketinget træffer aftale om bestemte tidsfrister for fremsættelse af lovforslag. Det er en gammel regel, og af praktiske grunde har